

TELEGRAFULU ROMANU.

N^o 104. ANULU XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratul se face în Sabiu la expeditoria foie pe afară la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditor. Pretul prenumeratului pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. și pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarhia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principi și teritori străini pe anu 12 fl. 1/2 anu, 6 fl. v. a.

Inseratul se plătesc pentru intre 1 ora cu 7. cr. și urmă, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, în 22 Dec. 1868. (3 Ian. 1869.)

Din cauza SS. serbatorii a Nascerei Domnului Iisus Christosu, nrnul venitoriu și celu din urma va apărea Sâmbăta.

Cugetări politice și nepolitice de craciun.

Omenimea creștină se bazează în viața care anu, mai de nouașpradică seculi încălcă, sărbătoarea nașterii aceluia, prin carele a venit iubirea în lume. Asiă e, iubirea! Cându-jace în iesele că unu pruncu didecesc nascutu infasiatu în scuțe, au venit u densa simpli pastori și filosofii imperatori, spre a-i se inchină, și cându-ea a descoperit u în etate copilarăescă, în biserică, întelepciunea cerescă, o au admirat carturarii; iera cându-iubirea acăstă, a ajunsu etatea barbatiei și a vrutu sa intemeieze pre pamentu imperatiră cerescă a iubirei, a fostu inviovată, ca vrea sa duca pre poporu în ratacire, lu face rezvratitoru și hulitoru de Dumnedie. Cei puternici ai pamentului au siedit u la judecata asupra ei și poporului au cerutu restignirea ei. Si în adeveru iubirea cerescă, ce se era facutu omu, a fostu pironita pre cruce, iera ea a osta: „Parinte, iertale loru, ca nu sciu ce facu.“ Puternicii au sciu înse ce facu și sciu și acum, și de aceea ei au restignit u iubirea de omeni în toti seculii de atunci încălcă și o restignescu și astadi, pentru ca adeveru este: ca urmarea cea nemincinosa după Christosu, a dumnedieescului iubitoru de omeni, se cuprindu intru aceea, ca omulu sa-si ia crucea sea, și între chinuri trupesci și dureri sufleteșci, hulitu de multimea desbracata de iubire, sa suie către Golgotha pre calea cea petroșă a viaței.

Sorțea iubirei, carea a venit u pre lume cu pruncul Iisusu în unu grajd la Viteazul, se repetă în tōte tempurile. Déca se ivesce o idea nouă dumnedieescă pentru mantuirea omenimelui din legaturile neiubirei, o marescu simplii și inteleptii, cei mici și cei mari, și pâna cându-ea se invata că intelepciune de școală, său pâna e cantata în poesi, său pâna cându-se reprezentăza în romantice și piese teatrale spre placuta trecere de urtu și spre o estina miscare de simtieminte, pâna atunci se bucura de aprobaarea și admirationea tuturor; îndată insa ce ea vrea sa devina fapta în viața și sa straformeze omenirea în inteleșul iubirei, este condamnată dreptu de o valamare criminale a ordinei omenesci și dumnedieesci; și acei ce în teoria erau fanatici pentru idea, prigonescu fără crutiare pre acelă carii voru sa intruzeze ideea iubirei.

In anutempulu, cându-sorele e mai departat u de pamentu, în nōptea cea intunecosă a lunei craciunului, creștinalitatea serbăza nascerea aceluia, carele a venit u lumina în lume. Lumină lui a fostu chiară că a cerului, de aceea ea a fostu pusă sub obrou. La serbarea nascerei lui înse se aprindu lumini nenumerate.

Semnul remas, s'a perduu înse insemtatea lui. Unu obiceiu de insemetate frumosă este pentru copii a aprinde luminitie multe în arborele craciunului *). Ei aplauda lumină acăstă, nu se grigesce înse nimenea că sa le arate insemetatea ei. Cându-inse va cresce arborele celu adeve-

ratu alu craciunului pentru omenime și cându-va-prinde radacini adunici și tari și se va înalță spre ceriu, că sa adune din adâncime și din înaltime puteri naturali și crescă și sa maturășca poma cea de aură a iodestulirei viaței, fericirei, luminei și iubirei? — Pentru copii mari înse e periculosu a aprinde în arborele craciunului lumini. Déca o face cineva, e de regula înferatu de tacuinaru, pentruca vighiatorii noptiei striga: „Grigiti de focu și de lumina, o schintea e dajunsu. Se ve prefaca în ruina Tót averea ce a-ti strinsu;“

iera clopoțele se batu în o dungă, și alarmă de focu spaimantă pre omenimea ce dormiteză în intunere, se cauta loru felulu de stingatori, că sa innadusie schintea, pentruca sa nu devina flacara luminărie. Cu tōte ca Christosu a disu: Amu venit, sa aprindu focu pre pamentu; și mai bine asiă că sa arda.“

Nici unul din cuvintele lui Iisusu nu s'a implitu mai multu că urmatorele:

„Au vi se pare, ca amu venit sa dau pace pre pamentu? Nu, dicu vone, ci împărțire. Ca voru fi de acum cinci într-o casa împărțiti, trei împrotiva a doi, și doi împrotiva a trei. Se va împarti tatalu împrotiva feitorului și feitorulu împrotiva tatalui; cum'a împrotiva fetei și fat'a împrotiva mamei.“ Si cum de bine se nimerescă dicerea despre împărțirea celor cinci într-o casa, despră cei doi contra trei și despre cei trei contra doi, cu politică Europei din dilele noastre. Mai ca amesteca omulu în politică. Déca politică se îmbrăca bucuros în creștinatate și încă în o creștinatate privilegiata. Cuvintele prorocului se potrivescă cu politică, căci: „Domnulu s'a jnratu pre susțetul seu: Trufi'loru me mahnesce și urescu palaturile loru. Ei schimba dreptatea în fiere și rodulu dreptăției în pelinu, și ce au disu Iisusu: „Binev'au proroci vone fătianicilor Iesu' proroculu, precum este scrisu: Poporul acăstă cu buzele me cinstesce, iera cu anima de parte este dela mine.“

In tōte bisericile creștinătății resuna în nōptea de craciun frumosul cuvinte: iubirea a venit u în lume. Înse pre cându-acestă se rostesc și se cântă, cei puternici ai creștinătății, pronuntia sentintă, ca unu popor creștin carele sangerăza din o mīia de rāni trebuie sa remâna sub jugulu inimicilor creștinătății. Francia creștinissima cu piso' ei parochia imperatescă, apostolică Austriă-Ungaria, biblică Anglia s'a imprenutu contra grecilor pentru mohamedani și chiar statulu de muștra creștino-germănu Prussia se alatura lângă aceleia. Firesc grecii nu suntu romano-catolici, nu suntu luterani, anglicani, presbiteriani, calvini, ei nu cetescu liturgia latinescă, ci sia care în limbă propria, ei nu se cumeica cu pâne nedospita s. a. pre scurtu, ei înaintea diversilor creștini privilegiati din ocidente nu suntu dreptmarturisitori și de aceea au acesti dreptcredinciosi pentru necredinciosi mohamedani mai multa sympathia decât pentru credinciosii creștini de alta credință. Preste tōte aceste grecii mai suntu de o credință cu Russii și pentru acăstă încă suntu reu vedinti înaintea occidentalilor, că cându-acei' aru si închinatori de idoli. Grecii înse fia maugaiati, pentruca scrisu este: „Nu te teme turma mica, căci este în voi' tatalui vostru, ca a vostă sa sia imperat'ă.“

Si ce lumina pote sa lumineze pre arborele craciunului poporelor austriace, ce felu de daruri potu sa-lu decoreze? Séu mai aspru vorbindu: cari popore ale Austriei potu sa se bucură în anul acestă alu mantuirei de unu arbore de craciun? E forte caracteristică ca dintră tōte naționalitățile austriace, tocmai aceea aru avea cauza de a-si face unu arbore forte frumosu de craciun,

pentru cari sărbătoarea craciunului nici nu există, adeca jidovii. (Ei suntu o naționalitate propria și adeca cea mai neamestecată dintre tōte). Pentru jidovi anul 1868 e unu adeveru anu alu manduirei. Sa aiba parte de acestă mantuire, iera pomele ei sa le folosește copii de copii loru. Dreptu admonitione le strigămu insa cu euvintele profetului loru celu mai naționale, cu ale lui Iisai'a: „Vai aceloră cari adangu casa lângă casa, tiérina lângă tiérina, pâna nu mai remane locu, că să fie pamentul numai alu loru.“ Sa-si pună la anima și cuvintul evangeliștului Mateiu, carele încă e din nămulu loru: „Nu puteti slugi lui Dumnedie și mamonului.“

Lângă jidovi potu sa-si intocmește magiarii arborele celu mai mare și mai frumosu sa lu luminișe și decoreze cu acușinurile cele mai frumosе. Sa se bucură în anima loru de tōte aceste. Dreptu admonitione insa le strigămu și loru cu profetul Iisai'a: „Eu voiu sdobi trufi' celor mandri și voiu smeri sumeti' celor puternici. Buhele se cânte în palaturile loru și balauri în cetățile loru frumosе. En ii voiu matură cu matură perdiarei, dice Domnul.“ Mai recomandămu și cuvintele evangeliștului Marcu că sa-si le pună magiarii la anima: „Sare sa aveți la voi și sa aveți pace între voi“

Tōte cele-lalte popore din Austria insa, fără de excepțione nemtilor, nu au nici o cauza, în anul mantuirei dualistice, de a serbă o sărbătoare vesela de craciun. Nemtilor, ce e dreptu, ca li-a rezervat o lumina parlamentară, dăru parte și pusa sub obrou, parte să prefacătă în o lumina ratacitoră. Acușinurile nemtilor austriaci, cari le potu aterna de arborele craciunului suntu nuci aurite, cari său ca nu e iertată a le sparge, său déca se voru sparge voru oferă nisice simbure reu la gustu. Nemtilii austriaci s'a radimată și priponită pré tare pre sciință loru de legi și pre eruditină loru și asiă se implinescă cu ei ceea ce dîse evangeliștul Luc'a: „Vai văde carturarilor, ca puneti sarcini pre umeri omelioru pre cari voi nici cu degetul nu le atingeti. Vai văde carturarilor ca a-ți luat cheia cunoștinței, voi nu a-ți intrat și pre cei ce vrăju sa intre, i-a-ți opriu.“ Pro nemtilii austriaci și lovescă aspru și cuvintele Apostolului Pavelu: „Socotindu-se pre sine a fi intelepti au nebunitu.“ Iera asupră Vienei se implinescă, ceea ce au disu proroculu Ieremia: „Cei ce au vrutu sa te mangae te-au amagită și te-au înșielat și te-au dusu în noroiu și acum te lasă în trensulu. Deschis'au asupra ta gura sea, toti vrasmassii siueră și scarjina dintii și disera: sa o ingăsim pre ea.“

Cele-lalte popore ale Austriei, tōte, precum cechi, poloni, ruteni, slovaci, sloveni, serbi, români italieni și cu deosebire greu cercatii (? R.) sasi din Transilvania, aru avea tōta cauza de a-si îmbrăca arborele craciunului în florul de jale. Numai pentru ei nu au rezervat lumina și nu au venit u iubire în lume. Pentru fia-care din poporele acestea s'a implitu ceea ce a grauit Domnulu prin proroculu Ieremia: „Eata eu voiu satură pre poporul acestă cu pelinu și-lu voiu adaptă cu fiere.“

Poporele nemtiliștice ale Austriei insa sa-si lumineze arborele craciunului cu lumină sperantie, pentru că sa păre intunere, și sa se lumineze cararea venitorului. De poporele aceste de tōte s'a disu: „Eata ii topescu și lamurescă.“ Loru le striga evangeliștul Luc'a: „Incingeti cōpsele vostre și aprindeti candilele vostre și priveghiați. Intră ei se va împlini ceea ce a prorocit Sofoniu și Miche'a:“

„Eu voiu vesti altfelui poporelor cu buze de bucură și nnu berbecă va merge iainte și te voiu risipi.“

*) Arborele craciunului e unu bradolețu verde, încăratu de lumini de cără, de nuci și alte pome aurite, iera dedesupulu lui se află darurile, cari se dau din fericitorii membri a-i unei familie. Elu se pune în nōptea craciunului pre o măsuă în loculu celu mai de frunte în casa. In tempulu cându-se pregătesc, copii mici, căci mai cu séma pentru ei este, nu suntu de fată, ci ei vinu după ce e aprinsu gală și suntu de credință ca l'au adusu angerul cu totu ce e încarcato pre densulu și ce se află sub densulu. Obiceiul acestă e la poporele apusene; mai alesu la nemți.

Sa-s pună la anima înse și curintele Apostolului Pavelu: „Tote legile și astă implinirea în unu cuventu: iubesc pre deapropoale teu că insuși pre tine. Iéra dâco voi se veli muscă și mancă unii pre altii, cautiți, ca nu insive sa ve mis-tuiti.”

Acei omeni înse, nenumerati, căroru afara de suferintele politice nu le infloresce nici o bucurie omenescă, nici umbresce nici o norocire, celu putințu în spiritu și în anima sa aprindă arborele craciunului carele sa constea din speranța în Domn-edeu. Despre iubire s-a prorocită, despse iubirea carea a venită cu Chsu în lume și carea va învinge ne-iubirea, ca „ea este tramisa de a propovedu Evangelia, celor saraci, de a vindecă animele cele sfrobite, de a bine vesti celor ce se află în prisori, ea se voru sloboză și celor orbi și celor sfrobiti ca se voru mantui și usiură.“ Iéra Chsu a a disu: „Veniti la mine cei insarcinati și eu ve voi mangaiă pre voi“.

Totu căti serbăza la craciună iubirea cerescă ceea ce s-a facut omu să-si intipărășca cuvintele cele maretie ale Apostolului Pavelu: „De a-si vorbi cu limbi omenesci și angeresci iéra dragoste nu amu, voi fi că o arama sunatória și ca unu chim-valu resunatoriu. Si déca a-si proroci și a-si sci tote tainele și tota sciintia și asiu avé credinția sa mutu și muntii, iéra dragoste nu amu, nimică nu suntu.“

„Reform.“

Romanii și pusețiunea loru.

(Urmare *)

In politica numai principiele cari contineu a-deveruri neschimbate trebuie se aiba valoare. Formele in care se manifestă se potu schimbă și e de lipsa sa se schimbe.

In diecenile secolului nostru, de cându principiul libertăției egali și-au castigatu o autoritate însemnată, amu avutu ocasiune sa vedem multe incercări cu cari omenii au cugelat ca voru poté regulă referintele poporelor de asiă, că sa dureze mai multu. Au inceputu a caută după echilibru europeanu, său cumpen'a egale europeană. Diplomatii, cari manipulau acesta cumpena egale au inceputu a rotundi staturi, a daraburi popore și a alatură din ele la unele și la altale, său a formă în sîr-nulu unei națiuni mai multe staturi.

Nu vomu consideră aici fazele in sîr-nulu loru cronologicu, ci constatămu numai ca asiă a fostu, (de unu exemplu ne poté servi cart'a Europei după tratatele dela 1815.)

Ca diplomatii nu au reesită a astă cumpena egale au demuștrat realitatea; căci ei inca nu se radicau bine de pre scaunele loru congresuali, și cart'a Europei capela noue forme, după trebuintele și recerintele poporelor. Noi sciumu pré bine ca principale Metternich, de fericita memoria, a traitu sa vîdă cum se sgudue, cum se restórnă echilibru la care si-a fostu datu totu concursul seu.

Ce a fostu caușa? Aceea, ca Greciei d. e., i-a trebuită independintia; Belgului emancipatiune de poporulu cu care nu se potriva nici in o privinția; Italiei etc. unitate și scapare de straini etc. etc.

Ceea ce s-a intemplatu in Europ'a in mare se intempla in monarhia nostra in micu. Sa simu siguri, ca pâna cându nu se voru satisfacere recerintele diverselor elemente, din cari se compune Europ'a și in lăintru, imperiul, pâna atunci nu va fi pace decât artificiale, o pace stérpa de ori-ce prosperitate.

Absolutismulu birocraticu a cercutu in lăintru prin tractamentu egale a deslegă cestionea de egal'a libertate, culminandu in dăvis'a dreptu egale pentru toti. Dara fi indu ca acestu dreptu egale, in privint'a manipularei sele, nu convinea nici unei națiuni; iéra in privint'a limbistica nu convinea devenu nemtilor, a fostu privitul de tote poporele că unu jugu.

Constituționalismulu inaugurat prin patent'a din Fauru 1861 a fostu considerat de Ungaria și Croati'a de o centralizare, carea vatema interesele istorice-naționale și esperintia, ne-a arestatu ca nu a pututu sa dureze.

*) E de a se indreptă din nr. trecutu pag. 1 col. 1 sîr-nulu 13 de dinjosu, in locu de: libertăției eră egale originalu: libertăție i egale eră etc.; col. II sîr-nulu 28 de dinjosu vine parentes'a inchisă după: libertate adoverata și la unu și la altul; sîr-nulu 2 se cetășca in locu de acuzație: acuzație.

**) Aristocratii.

Ce aru fi pututu urmă din tote aceste? Aceea, ca precum diplomati'a europeană a trebuitu sa parășca teori'a primitiva despre echilibru europeanu asiă barbatii de influenția sa tienă minte ce a fostu caușa de a returnat sistemele trecute și sa evite causele nemultiamirei.

Cându vedem inca legea naționalităților, carea după noi eră sa fia cheia desegărei tuturor celor-lalte probleme, trebuie sa dicem cum amu disu indata la inceputu, ca diet'a decursa a creatu unu stadiu greu.

A vorbi in detaliu despre acea lege nu mai avem lipsa, de óre-ce sù desbatuta asiă de pre largo de deputati românilor și slavilor și de a-i sasilor. Vomu avé sa o respectăm că pre o lege sanctiunata pentru ca ordinea și dreptulu o pretinde; inca unu resimtiementu ce se provoca in peptulu ori-cărui român nu se poate suprime.

Acesta situatiune inca provoca neincredere și in contră procederei acelor, cari au disu: ca drepturile, respective, pretensiunile noastre naționali sa le aperămu ori și unde și asemenea sa ne nisuimă că ori și unde sa cautămu a le esoperă respectulu cuvenit. Fericit u acelu luptătoriu, carele pur urea învinge, de căte ori luptă; carele reese totu deun'a după cum a și dorit. Pracsa de tote dilele ne arata și casuri contrarie și aces'ta nu numai la noi, dară și la alte națiuni. Impregiurarea acesta din urma inca nu da dreptu de abtienere nimemu, căci altminteră nu aru puté fi luptă.

De aceea vomu parasi regretulu nostru pentru nereesfere și vomu dice ca e de lipsa in situatiuni că a nostra, sa considerămu punctul nostru de manecare, antecedentele cari ne semnă drumulu ce l'am facut dejă și scopul la care trebuie sa ajungem. Asiă vomu fi apoi drepti in apretiurea: deca amu urmatu bine, său déca amu urmatu ren, in cele de mai înainte.

Déca a urmarită cine-va cu atenție activitatea românilor din diet'a trecuta a Ungariei, a percursor cuventările rostite acolo; déca nu va desconsideră urmările d. e. ale articulului de lege privitor la biserică gr. or. română, credem ca nu va fi nimenea, carele sa nu recunoște ca procederea românilor in a luptă a fostu dreptă.

Romanii au arestatu ca suntu capaci de a desvoltă o vitalitate, după carea ei merita de a li se recunoște unu locu mai onorificu intre națiunile patriei; prin legea bis. amu castigatu unu teren, in care, pâna la alta ocasiune, putem desvoltă o activitate prin carea, déca nu alta sa ne aperi-mu esistintia nostra.

Noi facem sotol'a numai ca faptele implinite, noi cautămu a procede mai departe aumai continuându. Acesta pentru in modulu acesta poté fi omulu mai sigura de reesită. Căstigul este incetu dara gradatu siguru.

De aceea, déca d. e. vedem ca in diet'a inspirata, barbatii căroru influența a avutu firele sortiei imperiului in mâna nu au fostu mai considerabili; déca ei nu a lasato sa se cumpără mai bine interesele a trei milioane de români și sa se creeze nisice paragrafi mai favoritori in legile cele mai momentose din căte s'au adus in viața pâna acum, — suntem pentru venitoru de acea sperantia, ca principalele semanate de deputati români in dieta și prin dieta in opinionea cea mare a Europei, voru aduce fructe insuite, și prelungă o energica intrepunere a barbatilor nostri, va cauța a li se da locu loru, adeca principiilor, cu tote urmările loru chiar și in carteal legilor.

Eata motivele noastre și credem a le acelor, cari au urmatu a luptă in totu locul, pentru a ne puté vede pusi in poziunea de a dice: ca suntem egalu indreptălită.

Inainte de tote dara noi sa nu ne negâmu conduit'a nostra din seculi, carea prin tote transformatiunile căte a trebuitu sa trecem, a fostu numai un'a: egala indreptărire, dela carea acei ce s'au abatutu *) s'au perduțu pre sine și au pericitatu existintă și perduțu și libertatea a loru sei. Pentruca déca nu aveam nefericirea, că o parte din barbatii fruntași ai nației democratice sa ravnescă la ambitione și forme feudale, ei remanea cu inteligenția și avere loru ai noștri, poporul cu ei din prenuma era mai tare intru apărarea existintei și libertăței sele și poporele acestei patrie nu tre-

buaia a se supune la atâtea calamități căte le au adus secolii prește ele, ci tierile loru erau mai înflorite, mai bogate și erau unu isvor datatoriu de noua viață și pentru poporele din impregiurul loru pâna in fundul orientului europeanu.

Déra va dice cineva ca pentru a eluptă acu-sitionile ce le prelindemă că națiune ni e terenul forte angustu. Noi ince respundem: ca tocmai impregiurarea acesta ne impune datori'a de a ne opini mai tare, că sa largim terenul; tocmai aces'ta e o admoniție pentru noi a nu lasă c bunătățile vietiei constituuale sa se estinda numai preste altii. Sa invetițiu dela alte popore care suntu de o sorte mai favorable d. e. săsii, și sa urmăru a încreză și noi că densele.

Aru fi fostu de lipsa poté, ca sa stâmu mai multu la materi'a atinsa in cele de mai susu.

Se aru fi cerutu poté că sa simu și mai expliciti, său se facem, aplicatiunea la tempulu prezentu mai lămurita. Déra cugetămu ca principiul care amu arestatu, ca are sa ne indigite și mai departe, calea urmata pâna aci, este de ajunsu ca sa ne aflămu pnsetiunea nostra.

Si ce amu și avea a dice mai multu, deca statutoriu odata, ca datori'a nostra este că sa luptăm pentru libertate egale indreptări naționale, unu lucru care, pre lângă aceea ca ni e necesariu, nu vatema pre nimenea.

Pusețiunea nostra déra e luptă constitutionale, carea nici unu român adoverat nu o va negă, și dela carea nu va crede nimenea ca e consultu a ne retrage.

„Hrm. Zieg.“ de ieri aduce in o coresp. orig. din Clusiu intre altele și scirea despre o fama respandită in acea cetate, ca adepă Escel. S. P. Archiepiscopu și Metropolitul Andrei Baronu de Siauguna au fugit din Sabiu.

Devenindu acesta fama acum obiectul publicistic și inca a unui jurnal germanu cum e „Hr. Zieg“, spunem, ca și noi amu aflatu din o epistolă privita de respandirea acestei fame, firesc incorunată cu căte scornuturi poté oferă o fantasia bolnavă; nevoindu a presupune de vre-o tendinția a vreunei mistificări frivole. Intempițiu acesta fama provocă și alte de felinu acesta cu aceea, ca Escel. Se așa in deplina linisice, in mijlocul filioru sei susținători, aici la locul Scaunului seu metropolitanu, și in mijlocul așacerilor sele archipastorescii și nu a avutu și nu are lipsa de a se departă de aci nicairea.

Eveneminte politice.

„Pester Lloyd“ aduce din Bucuresci scirea, neconstata pâna acum șoptice, ca Ioanne Bratianu aru si devenită iera ministru presidinte. Corespondintele acestei sciri adauge, că, elu au compus dejă not'a, in carea se exprime România, ca in casu unui resbelu intre Turcia și Grecia reprezentantul regelui Georgiu nu-i va trămite hărțile acreditive ori cătu aru cere acesta Turcia.

„Osten“ aduce unele sciri, ce afirma și N. Fr. Bl. ca aru fi credibile, după care Turcia aru fi forte ingrijata de atitudinea Montenegrului.

Frontari'a întrăga montenegrina e ocupata cu putere mare. Turci au asediato in Bosni'a și in Hertegovin'a trupe însemnate, care inca deja de cinci luni nu capata lăsa, și pentru aceea pradăza și fura și suntu o sarcina forte grea pentru poporul. Asemenea sciri aduce „Osten“ din Rusciucu: cu mare încordare se ascăpta aici desvoltarea ulterioara a conflictului dintre Grecia și Turcia. De se va incepe resbelul, atunci de sigură se va incepe de nou insurecție și aici. Insurgentii risipiti prin Balcani incep și se adună ierși. O parte din ei sau concentrat in apropierea orașului Jenessonova, din nenorocire in se întâlni cu trupa turcescă; se incepe o luptă, in urmă căreia conlucatoriul insurgenților și vre-o optudieci insurgenți fura prinsi, erau ceilalți o lăsă la fugă.

Corespondintele din Belgradu alu „Corespondintiei“ din Prag'a, afirma cu securitate, — fără că sa fia inițiatu in secretele potentatilor — ca Serbi'a va participă și trebuie sa participe la resbelu in favoarea Greciei. Elu și argumentează de chiararea lui categorica cu următoarele fraze esagerate: Traditionile dinastiei Obrenovici și ale națiunei serbesci, care au fostu in resbelul celu săntu al statului crescinescu in contră mohamedanismu-

lui indeamna pre fiacare regim serbescu, a nu remané in neutralitate, si ori ce incercare de se-lulu acesta au trebuitu sa aduca o catastrofa deplorabla pentru acela, carii au vrutu sa o faca. Despre acesta putem sa simu dura linisiti noi Serbii, pot sa fia linisiti amicii libertatii slavice si ai emancipatiunei.

Nu asi'a chiar i e cunoscuta barbatului a-cestui'a bunu reflecteza, N. Fr. Bl., si politicului, politic'a vecinului — va sa dica a ungurului. E scitu, ca intre Pest'a si Belgradu esista la parere o sincera „entente cordiale,” si in adeveru interesele nostre si ale ungurilor asi'a suntu de intretiesute un'a cu alta, incatu numai unu regim de ambele parti neprudente aru pulé neglige incopierea de relatiuni amicale.

Elu crede ca nu gresiesce, candu dechiaru, tocmai nisce coinfiegeri in prinvint'a cestiunei orientale, care s'au facutu intre Belgradu si Pest'a, au fostu caus'a nu numai la relatiuni forte intime, ci inca si la aceea, ca o partida patriotica si mare a serbiloru unguresci au moderat opositiunea contr'a magiarilor si lucra spre a se impacá cu a-cestia. Acesta insa nu lu retiene, ca sa asecure mai departe, ca suntu disonantie si manifestari de neincredere si tocma din caus'a cestiunei orientali.

Condițiunile puse Greciei de partea Portiei suntu:

1. De a imprascia imediatu bandele de voluntari organizate de curendu in diferite parti ale regatului, si de a opri formarea de bando noui;

2. De a desarmá niale corsare: Enosis, Creta si Panhelenion, sau, in ori-ce casu, de a le opri intrarea in porturile elenice;

3. De a acordá emigratilor cretani, nu numai autorisarea de a se inturna la vatrele loru dar si unu ajutoru si o protectiune eficace;

4. De a pedepsi, conform legilor, pre cei ce s'au facutu culpabili ca agresori in contr'a militilor si supusilor otomani, si de a acordá familielor victimelor acestor atentate o drepta indemnitate.

5. De a nrmá de aci inaite o linia de purtare conforma cu tractatele existente si cu dreptul international.

Aradu, 24 Decembre 1868.

Intre impregiurările si situatiunea de fatia, noile româniloru alongati de sorte si apesati in drepturile sante ale nationalităei, nu ne remane alta: decatu sa ne manifestamu durerile nostre atatu cu privire la caus'a nationale catu si in cele ce atingu afacerile bisericesci nationale.

Spre acestu scopu — sum de acea convingere firma: ca numai pre terenul diuaristiciei nostre nationale putem dà espressione viua simtiemintelor nostre, si numai pre acesta cale se poate satisface tuturor neajunsurilor si asupririlor pentru cari une-ori ne luam refugiu la opiniunea publica!

De aceea toti scriitorii si corespondentii jurnalelor — in tempulu de fatia — si plinescu numai o detorintia onorifica nationale candu nu-si erulia osteneala a informa pre onoratulu publicu cetitoru cu tota precisiunea si positivitatea despre tote intemplantimete provenite bune si rele — folositoru seu stricaciose, ca sa le pota dejudeca lumea dupa meritulu loru.

Insa pre catu corespondentii jurnalelor se potu privi de martori publici; si de-a ei spunu adeveru aducendu assertioni positive, lucruri si fapte complinite — atunci intru adeveru facu unu servitul pre placutu si folositoru nu numai publicului cetitoru si diuaristiciei nostre nationale, ci chiaru si istoriei, careva va vorbi odata si despre situatiunea, despre tota eventualitate, si despre toti factorii de astadi; si viitorimea va ave o reminiscinta a trecutului dinaintea sea — tocma asi'a precum o avemu chiaru si noi cei de presinte.

Dara deca scriitorii de articule si corespondentii jurnalelor — din contra seu din nesciintia — din informationi neesacte, nefundate, — seu cu tendintie reutacióse si neconvingere mistifica adeverulu; vatema cu nedreptulu persoane si factori linemeritali, a-i nationei si bisericiei; fia-mi permisu a marturisi cu tota sinceritate: ca unii ca aceia devinu ca nisce factori obscuri mincinosi si fara unu picu de conscientia, avendu intentiune prin referadele loru diuaristice si assertioni false a seduce

opiniunea publica si a-i estradá documente neesacte si misteriose, — trecendu eu asemenea apucatori mersiave si condemnabile de „publicistu” „nationalistu” si „românu mare.”

Astfelju vedem cu indignatiune durerosa cum se incumetara corespondentii „Albinei”, celu din Pest'a si altulu din Aradu „fostu deputat congresualu” in nr. 124 a refera falsu redactiunei acele neadeveruri, seu mai bine dicindu unele assertioni nefundate si reu motivate pre care onorat'a redactiune n'a pregetatu a le da in publicitate.

Trebuie sa constatezu: ca acei corespondenti ai „Albinei” seu nu cunoscu referintele despre care vorbesce, seu ca nu voiescu a le cunosc, si atunci presupunu ceea ce amu amintit mai susu: cumca densii cu afirmatiuni false seducendu opinionea publica aparu de omeni fara convingere si conscientiositate.

De ore-ce onorat'a redactiune prin notiti'a facuta la articululu „Afaceri bisericesci nationale” au rezervat pre partea consistoriului atacatu reflesiiuna la imputarile insinuate — facandu atentii pre onoratii cetitori a nu-si enunciá judecata; — me simtu indemnatum — dupa informatiile castigate din funte siguru — a indreptá assertiunile cele espuse in mentiunatulu articulu, si in interesul adeverului a da unele desluciri rogandu pre onoratulu publicu cetitoru pentru atentione si indulginta.

Nu me tienu de colegiulu consistoriilor, nici suntu medulariu alu cinului preotescu, si cu atat'a mai putienu amu ipsa de a me gerá de fiscalu seu aoperatoriu alu Ilustratatei Sele prezantitului d. Episcopu: caci convingerea mea e firma despre faptele adeverului, pre care judecatorulu dreptu si nepreocupatu nici candu nu le poate aprezinti si conforma dupa mistificariile referitorilor reutaciosi a-i „Albinei”; dara trebue sa dechiaru din capulu locului de scornitura grosolana assertiunea: cumea „Consistoriulu Aradului a voit u sa se ierotonescă de preotu unu copilu, pentru carele a cerutu dela guvern dispansare de estate, si cumca guvernu a denegat pentru cuventulu ca lipsesc protocolul sinodului parochialu” etc.

Eu amu preventu d. corespondinte ala „Albinei” cu informationea — si cauta sa constatu: cumca lucrulu nu sta asi'a precum l'a descrisu „Albin'a” respective corespondintele; de ore-ce respectivulu tineru absolutu clericu si pregatit deplinu pentru starea preotescă n'a fostu „copilu” ci seiorandru ajunsu in etate de 24 de ani, careva versta numai cateva septamani au lipsit, — dara dupa orendumile prescrise neavendu deplinu aceea estate sa cerutu dispansare din causa, ca aflatuse intr-o comună din Protopopiatulu Beiusului unu preotu forte betrânu, slabanogu, si neputinciosu de a seversi mai departe functiunile preotesci recepute pentru parochia afiliata inca en alte doue comune — consistoriulu aradanu au constatatu lipsa neincungurabile de a se da respectivului preotu betrânu unu coajutoriu si a facutu propunere ca prenumitulu tineru intre impregiurările familiari cu care se afla acel'a fatia cu betrânu — a se ie-rotoni de capelanu.

Asternendu-se cauza la ministeriulu reg. ung. de culte si instructiune publica — nu e adeveru, ca acel'a au denegat dispansarea, ci au dat'o pre langa observare ca pentru viitoru sa se alatureze totu deodata si protocolulu comunei parochiale despre alegerea preotului — si nu s'a facutu nici o amintire despre statutulu organicu alu bisericiei nostre precum a pus'o corespondintele din degete la Pest'a.

Sa trecemu dara la obiectivitate adeca despre conclusulu adusu de congresu pentru nemijlocita intrare in activitate alu statutului organicu — fia macaru provisoria si pana sa castige sanctiunarea monarchului.

„Albin'a” dice ca acestu conclusu nu se observeaza si respecteaza din partea Archiereilor si privesc desconsiderarea de tristu lucru — de totulu tristu.

Si eu consimtiescu cu aceea ca e tristu candu prin neconsiderarea statutului organicu vndecarea ranelor celor multe ce necajescu si pre preotulu si pre poporulu de seculi, asuprimitu dara intru adeveru ca si pre cleru inca-lu navalescua necesurile totu mai tare se mena si intârdia.

Dara nu incape mirarea candu „Albin'a” din tote puterile pretinde ca acesta lege bisericescă se

deservesc Archiereilor de cinoxura la ierotonirile preotilor si sa se introduca nemijlocit si provisoria pana n'a fi sanctionata de monarchulu si promulgata amesuratul prescriseloru usuale; — pre basa unui conclusu enunciatu de congresu care nici pana in momentu nu s'a impartasit din capulu locului; despre care numai din diuarie amu pututu pricpe ca esista, fara ca sa se fia estradat din catrov'a si pre calea sea cuvenita, cu acelu modru ca se pota fi priviti si consideratu de baza valide atatul din partea Archiereilor catu si pre partea credinciosilor bisericani de religiunea gr. or.

Ore poate-se cere ca Episcopii si clerul sa-si atribuie unu dreptu precum lu voiesce „Albin'a” ca din indemnulu seu propriu — fara baza legala si formală — se faca si octroeze reforme in biserica si preste totu pentru cleru despre cari cu dreptu ca s'a vorbitu in congresu si s'a adusu conclusu, dara pana astazi in privint'a exceptuirei acelui conclusu — afara de „Albin'a” — nici o posibilitate nu s'a facuta necum ca acelu conclusu se fia emanat consistoriului pentru realizarea acelui pre care sa-lu sia desconsiderat parintele Episcopu si consistorialnicii?

Oare mai intemplatus au candu-va la orice legislatiune seu congresu, ca legile si orice felu de dispusetiuni seu conclusuri adoptate sa se si executedie numai decatu fara a fi aprobate si intarite si fara a fi estradate si publicate? si deca totusi credem cu convingerile nostre ca avem dreptul a ne folosi de acelu conclusu cu abatere dela formalitatile si legalitatile prescrise, sa-mi fie permis a intrebá pre cei d. corespondenti candu s'a introduc su mentionatulu conclusu spre executare din partea respectivei ocârmuirii supreme bisericesci? si publicata-sa — pre calea sea — poporului dreptu credinciosu alu bisericiei nostre? Oare cine e executorul statutului organicu si alu conclusului? Si unde s'a constituitu pana acum sinodu parochialu care e indreptatul a alege preoti?

Dreptu, ca in decurgerea unei septamani se ierotonira cati-va preoti si se alese prin consistoriu unu protopopu si doi ases. cons. fara ca — dupa afirmatiile corespondintelui sa se fia siu consistoriulu si dupa pacalitora ce i-a facutu guvernulungurescu sa si fi venit in oride a returna la statutu — dara cine e vin'a ca nici statutulu nici conclusulu congresualu inca n'a intrat in vietita, nu s'a estradat si nu s'a publicat pre calea sea pana astazi, — postescu d. cei dela „Albin'a” ca Ilustr. Sea d. Episcopu sa si-lu restaverez si croiesca singuru, si pana ce va aparé de locul competente sa lase parochiele veduvite si protopresi-viteratulu vacante spre greomentulu si daun'a cauzelor bisericesci?

(Va urma)

Educatiunea la femei.

II.

„Emancipatiune” striga undele Temisei! Emancipatiune sa auda de pre pitorescile maluri ale Se-nei! Iera Dunarea si Rinul, simbolurile vechi, le aproba ideia printr'unu putericu echo!

Emancipatiunea femeilor! — un'a din cele mai importante cestioni ce a preocupat vreodata mentea spiritului omenescu! Asi'a numitii filantropi a impinsu asta cestune asi'a de tare preteratulu discussiunei: incatu ei se incerca a smulge pre femeia din frumos'a-i pozitii, impingendu-o in abisulu lucrârilor aspre si dure barbatesci. Ei mergu pana a dicee, ca femeia nu trebuie numai sa manence: ea trebuie sa si meruiasca, sa se poate chivernisi singura; ea trebuie sa se deprindia in vietia si cu afaceri comerciale si industriale. Cu unu cuventu totu ce poate lucra unu barbatu: mai totu carierile, ce le ocupa unu barbatu sa le poate ocupá si o femeia! — Dupa asta premise daru seculu frumosu n'are d'ama oferă barbatilor soci si bune, femei cu virtute casnica, mama in tota puterea cuventului! Aceste dîse formeaza id e alul teoreticilor, cari yréu sa fericiasca poporele, si cari totalmente ignoréza natura individualitatii femeiesci! — Dece vomu medita seriosu asupra ideilor, ce contin susatinse assertioni la momentu ne convingem despre nepracticabilitatea loru. Acele idei se combatu de sine singure de indatace vomu cogeta la aceea, ca ce va deveni familia: candu femeia se va occupa de alte treburi de casnice; candu femeia va negliga datorinti de mama facia cu copiii sei! Unde este atunci moralitatea si religiositatea tinerei generatiuni cari trebuie sa le suga dela mama deodata cu laptele mameșcu? — Si alte multe intre-

bări ne servescu de documentu viu asupr'a nepracticabilității acelorui idei! — Căci fiacare omu si-are vocatiunea sea in asta lume, prin mediulocirea cărei a să ajunge destinul generalu alu omenimel. **Sfemeia** că atare sî are vocatiunea sea specială in lume. Sa o lasamu deci sa si urmeze vocatiunea progresându in calea perfectionei silindu-ne pe deo-parte a radică obstacului, cei pune pedeci; iera pre de alta parte sa scimă bine, cumu trebuie sa se intieléga a de verat'a emancipatiune? — Departe d'a face o critica asupr'a ideilor ce căreca a conduce pre asiā numitii filantropi, me voiu margini, iubite lectori! in a vorbi căteva vorbe asupr'a astei importante cestiuni. Vine dara intrebarea, ce se intielege sub emancipatiunea femeilor? Responsulu pre cătu este de grave: pe atâtu si de delicatu. Si chiaru din punctul de videre alu importantiei asupr'a cestiunei, ce ne preocupa mi permitu a-mi spune parerea modestu, franco, liberu de ori-ce prejudiciu si in liniamente generali; căci resolvarea din tōte puncturile de vedere a obiectului, ce discutāmu, este rezervata celoru mai competinti!

A de verat'a emancipatiune daru nu consta nici in paritatea femeilor facia cu barbatii loru, nici in a ignorā individualitatea feminina, ci ea-si căstigă o importantia, se asiéza in a deverat'a valore numai repunerea femeiei in a deverat'a sféra a vocatiunei sele; numai prin ce se se intorce femeia in marginile potrivite naturei femeiesci numai prin aplecarea cătra căsnicia, cătra implinirea datorintelor de mama si sòcia bona!! Astufeliu vine d'a se intielege a de verat'a emancipatiune! In lauñtrulu acestoru limite gasește o buna femeia destul spatiu pentru d'a se chivernisi pre sine si pro ai sei! A rapí pre femeia din acestu incercuitu totu atât' aru insemnă: că cum amu face o crima contr'a naturei chiaru. Lasu, ca conceptulu cuventului familia s'ar sinucide; déra ar si o erore irreparabila, ce ar róde continua la fericirea marei societăti omenesci: cându amu negá femei teremulu, pre care trebuie sa se mîse. Este daru necessitate imperiosa a dà tinereloru copile o astufeliu de cultura o astufeliu de educatiune: incătu prin aceea sa crescemu a deverate mame imfrumsetiate cu virtute căsnica, si atunci emancipatiunea sociala este déjà resolvata in a deveratulu sensu alu cuventului. Spre acestu scopu este neaparatu de lipsa, că institutile de invetiamentu astufeliu sa fia organizate: incătu ele sa ie in deaprope videre si educatiunea sesului util — vreamu sa dicu — că scol'a sa faca din femei adeverate mame. Căci numai prin cultur'a si educarea genului masculinu marea cestigne d'a se ferici omenimea nici pré departe nu este rezolvata. Educarea genului masculinu trebuie sa mérge mână in mână cu crescerea si educarea genului femininu. Numai impreunându robustitea aerului barbatescu eu blandet'a femeii potemu contă la o buna educare a tinerei generatiuni. Cultur'a femei contribue pré multa la educarea genului omenescu. Căti omeni mari siană căstigatu unu caracteru, unu nume nemuritoru numai pentruca avéu mame brave infrumsetiate cu caracteru eminenti, cu inimi nobile! Pomenescu per tangentem pre Cornelie, mama Grachiloru si pre Elen'a mama lui Stefanu celui mare Vreamu sa dice prin ast'a, că avendu mame brave, vomu poté contă la o buna stare a omenimei!

Napoleonu celu mare intrebându o-diniora pre Madame de Campanu, o renumita institutrice dela unu pensionu de fete: „ore ce stagnéza invetiamentulu, fiinduca educatiunea de pâna acum a junimeei din Francia n'a facutu progresulu dorit? „Ne lipsescu mame, Sire“! fu responsulu venerabilei dame. —

Si déca lips'a de mame sa simte la alte natiuni culte: lips'a acést'a la noi de sicuru devine din ce in ce mai evidenta.

Noi gasimur sòcie, déru răsori vomu gasi pre femeia casnica — si inca si mai raro pre a de verat'a mama! — Si de unde aceste defecte sociali? Responsulu este pre cătu de tristu: preatâu de a deverat. Lips'a de atari institutiuni intocmite pentru d'a educă pre fitorele mame! Lips'a instructiunei si educatiunei poporului strica datinele, ucide principiele si cu ele perdu virtutile. Eaca responsulu, ce ni lu potemu dă in acesta cestiune asiā de gravă! Nu este destulu cu atate. Acestu reu este insocitu de altu reu totu asiā de dezvantajiosu, ba chiaru pericolosu! — Sa me

esplicu. Români cetatieni si mână copilele in cun-tare pensionasiu, ce este diresu de elemente straine natiunei nostra. Judece ori ce român, déca cultur'a strainilor ne pote chezasius o cultura natiunale? Eu dicu, ca nu. Vremu sa crescemu pre mamele romane? Sa le damu cultura natiunale, — si inca o astufeliu de cultura, care sa fia bazata pre salutariile principie ale pedagogiei moderne! Căci in fals'a directiune a educatiunei si instructiunei poporului jace radacin'a reului. Schimbese referintele tempului in mai bune: si atunci educatiunea tinerimei se va reintorce spre bine. —

Din tōte cele dise resulta, ca femeia inca are lipsa de cultur'a că si barbatulu. Sa i damu déru si femei atât'a cultur'a: căta i trebuiesce pentru d'a si capabila in a-si amplini esactu datorintele sele, ocupatiunea ce reclama natur'a individualităti sele, si ceea-ce marea societate omenescă se gasesce in dreptu a pretinde! —

Asiā déru gasindu-se femeia pre unu astufeliu de teram ea este la năt̄imea misiunei sele. Si ce fericita aru si atunci omenimea: cându mama si ar amplini cu seumpatate datorintele, ce i impune vocatiunea sea! Atunci si numai atunci ar si omenimea fericita: căci i de a lulu ei s'ar permotă in realitate. Si fericita poporul acela, care in lucrurile si planurile lui de reforma a cuprinsu si educatiunea sesului util! — si astufeliu a pusu capetu unui mare defectu in crescerea generatiunilor. Omenimea inaintézu progresându in tōte directionile si mai alesu pe cîmpulu instructiunei si educatiunei!

Déca vomu face o aruncatura de ochiu de parte preste confiniile tieri noastre: numai decât' vomu observă cătu de frumosu prosperéza musele sub bun'a influintia a binefacătorilor institute de invetiamentu. Déca vomu trece in revista multele institute scolastice: vomu observă intre acestea si scólele de fete cu devis'a si garanti'a d'a dà societăti membrii arnici si barbatilor bune sòcie; iera copililor adeverate mame!

Sa ne intorcemu acum privirile noastre din departare chiaru asupr'a nostra! Incercarea d'a trece in revista astufeliu de institutie la noi este zadarnica; căci intre institutie noastre de crescere si invetiamentu abia vomu poté numera doue, trei scóle de fete — si acestea departe d'a-si amplini missiunea. Avemu daru nevoia d'a influintia atari institute; căci traimus intr'un tempu, care susția a reforme si a cărui caracteristica este, ca omenimea inaintéza in cultura si scientie cu rapiditate. Sa tînemu deci contu de caracteristica lui!

Ioann Petrasie
inventiatoriu la Resinariu.

Varietati.

** Comand'a generale din Bud'a au primitu de curendu urmatorulu ordinu telegraficu, espedatul de altminitrelea la tōte regimentele:

„Batai'a cu betie sa inceteze; pedepsele de feliu acesta dictate dejă sa remrsa in suspensu; toti condamnatii sa se elibere din fera; dispozitionile ulteriore voru urmă.“

** (Cum calatorescu omenii prin comitatulu Somogy.) Unu calatori spune, ca venindu in calatori'a sea prin comitatulu acesta se intalnesc pre o cale asediata intre déluri cu o trasura. Domnul, care era proprietariul trasurei, tinea inaintea sea o pușca cu döue tievi cu cocosiulu trasu, iera cucieriulu tinea unu revolveru cu siése focuri gața de aperare. Vediendu acesta pre calatoriulu, incepura a privi la elu si in giurulu seu cu neincredere si cu ore-care temere. Din norocire insa calatoriulu au fostu unu omu de totu nepericulosu, au fostu unu ingineru dela drumulu de feru si totu odata consiliariu de sectiune dela ministeriulu de comunicatiune.

** Din „Strigoniu“ se scrie: „Rinaldii“ (Lotrii) unguresc i se apropia acum si de comitatulu nostru. Ei atacara de curendu post'a intre Csaba si Leányvár. Postilonul vulnerat u s'a mantuitu en fog'a venindu la Csaba. De aci numai decât' alergara vre-o 10 pâna in 12 tiereni inarmati cu pusei la locul respectivu; dara lotrii si-au fostu cautatu de cale; carulu de posta era restaurat; lotrii lau fostu spartu si au fostu rapiti, ce au aflatu in elu,

In privint'a securitatii publice se vaieră cele

Cei bani au fostu in elu nu s'a pututu afla inca. Asteptam sa vedem ce se va intempla deca se voru incubă eroii pustei in comitat. Politia e miserabila. Nici 2 panduri nu ramânu pentru serviciul securitatii publice.“

In privint'a securitatii publice se vaieră cele mai multe comitate din Ungaria, sa ele singure numai suntu in stare a se apară in contra lotrilor, ci au lipsa de gendarmeria si de o custodia energica ung., carea sa restituie odata securitatea publica. Pâna cîndu nu va avea ministrul de interne nici o putere in comitate, nici nu pote si elu singuru responditoriu, deca nu esista in tiéra securitatea publica. Judecatorile inca suntu ca vai de ele. De s'aru face odata o, indreptare in privint'a lor!

„A. A.“

In Bucovina se cumpara mereu cai pentru Moldavia. Pre acolo se vorbesc, ca oficiolatul de esterne din Viena au indatorat pre regimulu tieri din Cernautu, că sa privaghize prin mijlocirea judecătorilor districtuali din Bucovina asupr'a procederilor de acolo, si sa i reporteze in data vre-o impregiurare, care aru da vre-o deslusire in privint'a relationilor fatia cu Romanii. Mai incolo se dice, ca agentii din Romania au cu deos bire inaintea ochilor miscările veterinarilor militari austro-unguresci si se incerca a-i amagi, oferindule onorarie insemnate.

16—1

Concursu.

Pentru ocuparea definitiva a posturilor inventatoresci se eschide concursu, la urmatorele co-mune:

1. Tocu cu salariu de 126. fl. 9. sinici de grâu, 9. de cuceruzu, 2. mesuri de mazarie, 30. centenarii de fenu, 12. orgii lemne de focu, din care se incaldiesce si scola.
2. Capruti a. cu salariu de 120. fl. 6. sinici de grau 6. de cuceruzu, 1. sinicu de mazare, 120 portiōne de fenu, 12. orgii lemne de focu.
3. Cuiasiu. cu salariu de 100. fl. 5. sinici de grâu, 5. de cuceruzu, 2. mesuri de mazare, 70. portiōne de fenu, 8. orgii lemne de focu.
4. Temesesti. cu salariu de 100. fl. 5. sinici de grau, 5. de cuceruzu, 75. portiōne de fenu, 8. orgii lemne de focu.

Doritori voru tramite recursele trebuințiose instruite si adresate cătra Venerabilulu consistoriu greco-oriental Aradu, la subsrisulu, in restimpu de patru septamâni dela anteia publicare a concursului acestui in fôia de facia.

Datu in Tolvaradia, 14. Decembre 1868.

Iosifu Belesiu

protopopu si Inspect.

distr. de Scole.

30—2

Edictu.

Sofia Nariti'a nascuta Ciora, din Abrodusatu, care de 12 ani de dile, cu necredinta au parasit pre legiuítulu ei sociu, Ioann Nariti'a, totu din Abrodusatu, si pribegesce in lume fără de a se scî loculu ubicatiunei ei; prin acést'a se citéza, că in terminu de 3 luni de dile, din diu'a de astazi, sa se presentedie inaintea scaunului protopopescu subsrisu, spre a respunde la actiunea barbatului seu, căci la din contra, se va aduce sentinta si in absenti'a ei, pre bas'a SS. Canone ale bisericiei noastre ortodoxe.

Dela scaun. protopopescu gr. or. alu Zlatnei de josu.

Abrudu in 10 Decembre 1868.

Ioanne Gallu,

Adm. protop.

26—3

ANUNCIU.

Subscrisulu face onoratului publicu cunoscutu, cumea petrunsu de dorint'a de a puté folosi bineloi publicu si in starea sea de pensiune in carea se afla dela 3 Septembre 1867 si a depusu censur'a de advacatu in 14, 15 si 18 Decembre 1868 cu succesu bunu si in urmarea acesta si-a deschis cancelari'a de advacatura in Dev'a din 23 Decembre a. c. incependo, in cas'a parochiei române gr. or. din strad'a postei.

Dev'a, 23 Decembre 1868.

Ioann Piposiu,

Comite supremu pensionistu

si advacatu.